

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 29/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 51

Sau gần 2000 giờ chúng ta đã học, nếu không có sự nhắc nhở của Hòa Thượng thì chúng ta sẽ giống như một con thuyền không có sợi dây neo, sẽ trôi về bến bờ vô định. Bài học hôm trước, Hòa Thượng nhắc, chúng ta phải chịu được những sự gian khổ nhất thì chúng ta mới có thể được người kính trọng, ngưỡng mộ, học và làm theo chúng ta. Điều quan trọng nhất là chúng ta phải khắc phục mọi chướng ngại từ chính mình, những tập khí, phiền não của chúng ta đã chướng ngại chúng ta. Thí dụ, có những người muốn dậy sớm học nhưng họ không thể thức được con Ma ngủ.

Chướng ngại lớn nhất của chúng ta là chúng ta luôn có “*cái ta*” và “*cái của ta*”. Chúng ta làm việc mà chúng ta có phiền não thì chúng ta đã dính mắc vào “*cái ta*” và “*cái của ta*”. Chúng ta làm việc tùy duyên, không cưỡng cầu, phan duyên thì chúng ta sẽ không có phiền não. Chúng ta có thể làm được việc là do chúng sanh nơi đó có phước, việc không thành là do chúng sanh nơi đó không có phước.

Chúng ta phải quay về với “*Năm Đức*”, “*Lục Hòa*”. “*Năm Đức*” là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Tôi thường nhắc mọi người, khi chúng ta mở trường, đủ duyên thì chúng ta làm không đủ duyên thì chúng ta đóng cửa. Chúng ta sợ rằng nếu trường đóng cửa thì chúng ta sẽ “*mất mặt*” vậy thì chúng ta đã dính mắc vào “*cái ta*”. Nhiều người sợ “*mất mặt*” nhưng không sợ sinh tử. Nỗi khổ của sinh tử khủng khiếp hơn nỗi khổ của “*mất mặt*” rất nhiều, điều quan trọng chúng ta làm được gì cho chúng sanh, cho Phật pháp.

Hòa Thượng nói, người có thành tựu trong tu học là người khắc phục được tập khí, phiền não của chính mình. Nhiều người tưởng chừng rất thành công trong tu học nhưng tập khí, phiền não của họ vẫn còn nguyên vì vậy khi họ gặp việc thì họ không thể vượt qua. Hòa Thượng cũng nói, thế gian này, “*ân oán tình thù*” rất phức tạp, có người hôm nay là người thân nhưng ngày mai họ có thể trở thành kẻ thù do vậy chúng ta đừng chấp trước, vướng bận vào việc thế gian. Trong “*Tứ Y Pháp*” của nhà Phật dạy chúng ta: “*y trí bất y thức*”. Chúng ta không làm theo cảm tình, chúng ta làm vì phục vụ chúng sanh, vì phát dương quang đại Phật pháp. Hòa Thượng từng nói, ở Cư sĩ Lâm, Ông Lý Mộc Nguyên đối xử với Ngài rất tốt nhưng không phải vì vậy mà Ngài ở lại. Nếu ở đó, họ làm đúng như pháp thì Ngài ở, nếu họ làm không đúng như pháp thì cho dù hậu đãi nhiều như thế nào, Ngài cũng sẽ ra đi.

Hòa Thượng nói: “***Yêu thích càng nhiều thì ghét sẽ càng nặng***”. Nếu chúng ta hiểu được chân tướng sự thật này thì chúng ta sẽ dễ dàng buông xả, tâm địa chúng ta tự nhiên sẽ thanh tịnh. Chúng ta không thể buông xả vì chúng ta chưa thật sự hiểu, hiểu một cách lơ mờ.

Hòa Thượng nói: “***Phàm phu chúng ta không thể không khởi tâm động niệm, thế nhưng phải nên biết chúng ta khởi tâm động niệm là sai***”. Phàm phu chúng ta chìm đắm trong “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Phật Bồ Tát không khởi tâm động niệm, các Ngài không có dụng tâm đi độ chúng sanh, bi nguyện của các Ngài đồng với chúng sanh khổ nạn nên các Ngài đến. Chúng ta khởi thiện niệm cũng là sai vì thiện ác là tương đối, chúng ta tạo thiện nghiệp thì chúng ta sẽ sinh vào ba đường thiện, tạo ác nghiệp thì chúng ta sẽ sinh vào ba đường ác. Chúng ta khởi niệm thì chúng ta không thể ra khỏi tam giới mà chúng ta vẫn ở trong sáu cõi luân hồi.

Hòa Thượng nói: “***Những việc thế gian đã che mắt đi tâm trong sáng của chúng ta***”. Chúng ta không tạo thiện nghiệp, ác nghiệp mà chúng ta tạo tịnh nghiệp. Tịnh nghiệp giúp chúng ta vượt thoát sinh tử. Chúng ta làm mà chúng ta không dính mắc thì chúng ta đã tạo ra tịnh nghiệp. Chúng ta thấy mình đang làm việc tốt, đang làm được việc gì cho ai vậy thì chúng ta chỉ đang tạo thiện nghiệp, chưa tạo được tịnh nghiệp.

Hòa Thượng nói: “***Phật Phật đạo đồng***”. ***Mỗi chúng ta đều có tướng hảo trang nghiêm, năng lực độ chúng sanh giống như Phật. Chúng ta bái lạy Thiên Phật, Vạn Phật thì miệng chúng ta vẫn phải niệm Phật, thân lễ Phật, tâm tưởng Phật, niệm niệm đều như đang đối diện với Phật A Di Đà***”. Mỗi chúng ta đều có năng lực, trí tuệ, tướng hảo của Phật. Trước mặt chúng ta là vị Phật nào thì chúng ta cũng hành lễ như nhau. Tôi đến bất cứ nơi nào tôi đều cung kính, nếu thuận tiện thì tôi lạy ba lạy, nếu không thuận tiện thì tôi xá ba xá. Khi tôi đến đạo tràng của Thiên Chúa Giáo, tôi cũng làm như vậy. Đây là chúng ta không phân biệt chấp trước, chúng ta tạo sự thân thiện đối với mọi người. Chúng ta quán trước mặt chúng ta là Phật A Di Đà, chúng ta niệm, lạy Phật A Di Đà.

Hòa Thượng nói: “***Tâm thanh tịnh là công phu, trên Kinh thường nói đến thiện nam tử, thiện nữ nhân, đến lúc nào thì chúng ta chân thật là thiện nam tử, thiện nữ nhân? Khi nào, chúng ta xem thấy tất cả chúng sanh là thiện nam tử, thiện nữ nhân thì chúng ta cũng chính là thiện nam tử, thiện nữ nhân***”.

Khi Ngài Tô Đông Pha gặp Thiền sư Phật Ấn, Thiền sư Phật Ấn nói: “*Lâu ngày không gặp Ngài, Ngài giống như một vị Phật*”. Ngài Tô Đông Pha nói: “*Lâu ngày không gặp Ngài, nhìn Ngài ngồi thiền nhìn giống như một đống phân bò!*”. Khi Ngài Tô Đông Pha về kể với vợ, người vợ nói: “*Tâm của ông giống như đống phân bò nên ông thấy Thiền sư Phật Ấn giống như đống phân bò, tâm của Thiền sư Phật Ấn là tâm Phật nên Ngài nhìn thấy ông giống như một vị Phật!*”. Tự tánh của chúng sanh vốn dĩ là Phật.

Nếu họ làm đúng thiện pháp thì chúng ta cung kính, gần gũi. Nếu họ không làm đúng như pháp thì chúng ta vẫn cung kính nhưng không gần gũi. Bồ Tát Phổ Hiền cũng dạy chúng ta như vậy!

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh thường nói, Phật nhìn thấy tất cả chúng sanh là Phật, phàm phu nhìn thấy tất cả chúng sanh là phàm phu. Đại sư Ngẫu Ích nói: “Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu ở tâm ta”. Chúng ta độ người là chúng ta trừ tâm không trừ cảnh”**. Nhà Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”** hay **“Y báo tùy theo chánh báo”**. Hoàn cảnh chuyển theo tâm chúng ta. Tâm chúng ta thuần tịnh, thuần thiện thì hoàn cảnh cũng sẽ thuần tịnh, thuần thiện.

Nhà Phật nói: **“Bồ Tát ở chợ thì chợ là đạo tràng”**. Bồ Tát đến bất cứ nơi nào thì nơi đó là đạo tràng. Chúng ta giữ được tâm thanh tịnh thì chúng ta đến bất cứ nơi nào nơi đó cũng là đạo tràng. Nếu chúng ta tưởng rằng chúng ta là Bồ Tát, chúng ta đến những nơi phồn hoa, nhiều cám dỗ thì chúng ta sẽ bị nhấn chìm. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải bảo hộ tâm thanh tịnh đồng thời bảo hộ hoàn cảnh thanh tu của chính mình”**. Chúng ta là **“phó phàm phu”** nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng.

Hòa Thượng nói: **“Hoàn cảnh bên ngoài sẽ tùy theo tâm chúng ta mà chuyển. Chúng ta phải hướng đến thiện tri thức cầu pháp bằng tâm chân thành, cung kính. Nếu chúng ta không có tâm chân thành, cung kính thì thiện tri thức sẽ không nói, chúng ta không có cơ hội để khai mở. Tâm chân thành, tâm cúng kính chính là nhân. Chúng ta dùng tâm chân thành, cung kính hướng đến thiện tri thức cầu, chúng ta gặp được thiện tri thức thì đây chính là duyên. Nhân duyên kết hợp chín muồi thì tự nhiên chúng ta sẽ có thành tựu”**.

Chúng ta khởi được tâm chân thành cung kính thì chúng ta sẽ cảm được thiện tri thức. Thời gian trước, tôi chưa biết đến Hòa Thượng, tôi chỉ dùng tâm chân thành để chia sẻ với mọi người, năng lực, học vấn của tôi khi đó rất thấp, hoàn cảnh kinh tế của gia đình cũng rất khó khăn. Khi Sư bà mời tôi đến dạy lớp tiếng Hoa ở Vũng Tàu, Sư bà nói: **“Con mời Thầy dạy nhưng con không có tiền trả cho Thầy đâu đó nhé!”**. Tôi nói: **“Có tiền hay không có tiền thì con vẫn dạy như vậy!”**. Khi đó tôi đi xe máy, tôi không có tiền để xăng nhưng tôi quyết tâm đến đó dạy. Sư bà nhận về một thùng công-te-nơ trong đó có một thùng đựng đĩa Hòa Thượng giảng, tôi nghe thấy Hòa Thượng nói tiếng Hoa phổ thông chuẩn nên tôi nghe để rèn luyện lại khả năng nói tiếng Hoa. Tôi càng nghe càng cảm thấy những lời dạy của Hòa Thượng rất sâu sắc. Tất cả mọi việc đều bắt đầu từ tâm chân thành muốn cống hiến, muốn đem vốn hiểu biết của mình đi chia sẻ. Hòa Thượng nói: **“Thiện tri thức có thể gặp, không thể cầu”**. Chúng ta có tâm chân thành, cung kính thì chúng ta sẽ gặp được thiện tri thức. Chúng ta sống trong ảo danh, ảo vọng thì chúng ta sẽ dễ đi vào Ma đạo.

Chúng ta đã học được gần 2000 giờ, chúng ta quán sát xem tập khí, phiền não của chúng ta đã giảm được nhiều chưa? Nếu chúng ta điếm danh thì chúng ta sẽ thấy **“tự**

tự tự lợi”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, đều đang ẩn nấp trong nội tâm chúng ta, chỉ cần có cơ hội thì chúng sẽ xuất hiện. Chúng ta tu hành là chúng ta quán chiếu, từ sáng đến tối, chúng ta quán chiếu xem chúng ta có những sai phạm gì. Trong quân sự, các quốc gia luôn có chế độ cảnh báo sớm, nếu có máy bay chuẩn bị bay vào vùng nhận dạng phòng không thì sẽ có cảnh báo phòng thủ. Chúng ta phải nhận diện sớm đối với tập khí, phiền não của chính mình, nếu chúng ta để chúng sai sử thì chúng ta sẽ không còn kịp nữa.

Hòa Thượng nói: “***Từ xưa đến nay, trong và ngoài nước, chúng ta phải chân thật hiểu rõ, chúng ta ý lại nương nhờ vào người là không được!***”. Chúng ta không nương nhờ, ý lại vào Phật A Di Đà mà chúng ta phải là Phật A Di Đà. Chúng ta chuyển tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta giống Phật A Di Đà thì chúng ta là Phật A Di Đà.

Hòa Thượng từng nói: “***Chúng ta muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì phước báu của chúng ta phải bằng Phật A Di Đà***”. Tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta phải giống như Phật. Ban đầu, chúng ta chỉ làm giống Phật khoảng 1% đến 2%, sau đó chúng ta sẽ nâng dần lên 10% đến 20%. Chúng ta niệm Phật với tâm vọng tưởng, danh vọng, lợi dưỡng thì chúng ta không thể về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Đây là nguyên nhân, người niệm Phật nhiều nhưng người vãng sanh rất ít. Hòa Thượng nói: “***Tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta không tương ứng với Phật A Di Đà thì chúng ta niệm Phật tốt đến đâu, chúng ta cũng không thể vãng sanh***”.

Hòa Thượng từng nói: “***Có hai loại người không nên kết giao là Bác sĩ và người có quyền thế***”. Chúng ta kết giao với Bác sĩ thì chúng ta sẽ ý lại vào Bác sĩ, không bảo dưỡng thân tâm của mình. Chúng ta kết giao với người có quyền thế thì chúng ta ý lại, chúng ta tùy tiện làm mọi việc. Chúng ta nương vào một người, vào một vị Thầy mà người đó thất bại thì chúng ta cũng sẽ thất bại theo. Trên chiến trường, nếu người chỉ huy hy sinh thì chúng ta vẫn phải tiến lên, chúng ta muốn tiến lên tiếp tục chiến đấu thì chúng ta phải nắm chắc được kế hoạch tác chiến. Trong tu hành, chúng ta phải nắm vững phương pháp tu hành. Chúng ta không thể ý lại vào người mà chúng ta phải có tinh thần tự lực, tự cường. Chúng ta quyết đoán được việc đó là đúng thì chúng ta làm, chúng ta không chắc chắn đó là việc đúng thì chúng ta không làm. Chúng ta ý lại vào người hay chúng ta tùy ý làm thì chúng ta sẽ làm hỏng việc.

Hòa Thượng nói: “***Người có thể tự chủ, tự lực thì đời này, đời trước họ phải là người có đại phước báu, đại công đức. Không luận bất cứ lúc nào, nơi nào, họ đều có thể trải qua được mọi việc một cách rất tự tại***”. Nếu chúng ta nắm được cương lĩnh tu hành, chúng ta hiểu được mục tiêu của hệ thống thì chúng ta sẽ luôn tự tại. Nhiều người bất an vì chưa có pháp tu rõ ràng, đời sống thì không tự cường, tự nỗ lực mà luôn ý lại, nương nhờ, chờ chỉ thị của người khác. Chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, chuẩn mực Thánh Hiền chính là chúng ta tiếp nhận chỉ thị của các Ngài, chúng ta y theo đó mà làm thì chúng ta sẽ trải qua ngày tháng tự tại, an vui.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp dạy chúng ta phải tích công, tu thiện thì chúng ta mới có được thành tựu chân thật”**. Chúng ta sống nhờ phước, nếu chúng ta tận lực vì chúng sanh, vì Phật pháp thì đó chính là chúng ta đang bồi phước. Hòa Thượng dạy: **“Chúng ta phải tinh tấn, nỗ lực một cách đặc biệt”**. Chúng ta tinh tấn, nỗ lực một cách đặc biệt thì chúng ta mới chuyển đổi được nghiệp lực, vận mạng của chính mình. Chúng ta niệm Phật trong tâm nhưng hằng ngày, chúng ta phải dụng tâm một cách đặc biệt đối với chúng sanh.

Ngày trước, khi Hòa Thượng đã 90 tuổi, Ngài vẫn bôn ba khắp nơi, tôi vô cùng xúc động khi nhìn thấy hình ảnh Ngài đi vào khu vực an ninh để lên máy bay một mình. Ngài dùng thân để làm lợi ích chúng sanh nhưng tâm Ngài luôn niệm Phật. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ở trong phòng mà chúng ta niệm Phật thì đó chỉ là công phu cấp thấp. Chúng ta ở thế giới bên ngoài mà chúng ta vẫn niệm Phật được thì đó mới là chúng ta có công phu cao”**. Có người không ngủ được khi đến nhà tôi, họ thấy nơi nào họ cũng thấy có máy niệm Phật, máy giảng pháp, đây là họ đã bị tác động bởi hoàn cảnh bên ngoài.

Hòa Thượng nói: **“Chân tâm hiển lộ là cảnh giới của Bồ Tát Sơ Địa trở lên, trong Tịnh Độ Tông nói, chúng ta muốn có công phu thì chúng ta phải nhất tâm. Điều này phàm phu chúng ta muốn học cũng không học được. Chúng ta muốn đạt đến cảnh giới này thì chúng ta phải chân thật tu trì. Ngay khi sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần, chúng ta phải đem phân biệt, chấp trước tận lực mà tan nhạt. Trên thực tế, chúng ta vẫn chưa làm được điều này! Hằng ngày, chúng ta cố gắng dùng câu “A Di Đà Phật” để áp chế, tan nhạt với cảnh giới sáu trần”**. Chúng ta phải có công phu nhất tâm bất loạn thì chúng ta mới đạt được cảnh giới chân tâm hiển lộ của Bồ Tát Sơ Địa. Chúng ta đạt đến nhất tâm thì chúng ta mới nắm chắc phần vãng sanh. Chúng ta chưa đạt được nhất tâm thì chúng ta phải tan nhạt với **“tài, sắc, danh, thực, thùy”**. Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc, chúng ta phải phát được tâm chân thành cung kính, đây là duyên chiêu cảm thiện hữu tri thức. Chúng ta gặp được thiện hữu tri thức thì đời này chúng ta mới có thể có thành tựu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!